

د افغانستان د خوړو خونديتوب او بسيایني سيستماتيکه ارزونه: مدیریتي او ستراتيژیک لید

پوهنمل دکتور لطف الله صافی

د طبیعي زېرمو مدیریت ډیپارټمنټ، د چاپیریال پوهنې پوهنځی، کابل پوهنتون، کابل، افغانستان.

برېښلیک: lutfullahsafi7@gmail.com

لنډيز

افغانستان یو بې وزله هیواد دی چې له اوبندې مودې د خوړو له کمښت سره مخ و. په دې څېړنه کې د افغانستان د خوړو خونديتوب وضعیت ارزول شوی دی. موندنې ښيي چې د غنمو غلې او اوږو واردات په ۲۰۰۲ کې په سلو کې ۲۶،۲ و او تر ۲۰۲۰ پورې ۳۱،۶ سلنې ته لوړ شو، همدارنگه کورني تولیدات په منځني ډول په کلني کچه ۶،۴ سلنه وده یی کړې ده. په ټولیزه توګه د غلو دانو د وارداتو د ودې منځنۍ کلنۍ کچه ۴،۷ سلنه وه چې ګړندی بلل کېږي. د غلو دانو کورني تولید د خوړو ځان بسیاینې شاخص په مناسبه کچه کې ساتلې، د غنمو ځان بسیاینې کچه له ۵۸،۱۴ څخه په ۲۰۰۱ کال کې ۸۳،۲۵ سلنې ته په ۲۰۱۲ کال لوړه شوې او وروستیو کلونو کې لوېدلې. د ځان بسیاینې ترلاسه کولو او د خوړو خونديتوب پیاوړتیا لپاره کورني تولید هڅول اړینه ستراتيژي ګڼل کېږي.

کلیدي اصطلاحات: افغانستان؛ د خوړو خونديتوب؛ د خوړو ځان بسیاینه؛ کورني تولیدات؛ واردات

Systematic Evaluation of Afghanistan's National Food Security and Self-sufficiency: Managerial and Strategic Perspectives

Assistant Prof. Lutfullah Safi (Ph.D.)

Department of Natural Resources Management, Faculty of Environmental Science, Kabul University, Kabul, Afghanistan
E-mail: lutfullahsafi7@gmail.com

ABSTRACT

Afghanistan is a poor country that has struggled with food insecurity for many years. This study examines the current state of food security in Afghanistan. The results indicate that the share of wheat grain and flour imports in total consumption was 26.2 percent in 2002 and rose to 31.6 percent by 2020, while domestic production increased by 6.4 percent per year. The average annual growth rate of grain imports was 4.7 percent, which is relatively high. However, domestic grain production has maintained a moderate level of food self-sufficiency; the self-sufficiency ratio of wheat improved from 58.14 percent in 2001 to 83.25 percent in 2012. Promoting domestic production is seen as an essential strategy to achieve self-reliance and robust food security.

Keywords: Afghanistan; Food Security; Food Self-Sufficiency; Domestic Production; Imports

سريزه

د خوړو خونديتوب مفهوم خورا پراخ دی چې د بيولوژيکي، اقتصادي، ټولنيزو، کرنيزو او فزيکي فکتورونو د تعامل له لارې ټاکل کېږي. بېلابېلو سازمانونو خوړو خونديتوب يې په مختلفو ډولونو تعريف کړی. د خوړو خونديتوب يو داسې حالت دی چې کله ټول خلک هر وخت کې فزيکي، ټولنيز او اقتصادي کافي، خوندي او مغذي خوړو ته لاسرسی ولري چې د فعال او سالم ژوند لپاره د دوی د خوړو اړتياوې پوره کوي. يا په بل ډول د لږ تر لږه انرژۍ د پوره کولو لپاره کورنيو کافي خوړو ته لاسرسی ولري چې د فعال او سالم ژوند لپاره اړين دي (١). د خوړو نه خونديتوب تل د دې پېړۍ يو له مهمو ننگونو څخه دی، په تېره د افغانستان په څير مخ پر ودې هيوادونو کې، البته، ټول هيوادونه د خوړو د خونديتوب له ستونزې سره لاس او گربوان دي، خو په پرمختللو هيوادونو کې د خوړو د خونديتوب شدت د مخ پر ودې هيوادونو او درېمې نړۍ هيوادونو په پرتله کم دی (٢). د ټولو وگړو د خوړو خونديتوب برابر والی لپاره په لويه کچه د خوراکي توکو کافي عرضه او عادلانه ویش ته اړتيا لري (٣). د خوړو خونديتوب يو څو سکتوريزه او څو اړخيزه مفکوره ده او د دوامدار پرمختگ د نورو نويو مفکورو په څير بېلابېل ټولنيز او اقتصادي اړخونه لري او تل د پرمختگ په لومړنيو شرطونو کې راځی او د سياستوالو او واکمنو له مهمو اندېښنو څخه ده (١). د خوړو خونديتوب يوازې د معياري اړتياو پوره کولو په معنی نه ده، بلکې د يو هيواد دننه جوړښتونو پراختيا او ثبات معنی هم لري چې ټولنه په بدو شرايطو کې د معياري کچې خوړو ته لاسرسی ولری او د ټولني ټينگښت يی ثابت پاتې شي (٤). د اقليم بدلون او وچکالی او د اوبو کمښت، د نفوس چټکه وده، د کرنې په سکتور کې د توليد کموالی، د خوړو د خونديتوب په اړه د اوږدمهاله پالیسيو نشتوالی، زیربناوو او بنسټيزو خدمتونو ته محدود لاسرسی، کورنۍ جگړې، د اقتصادي چاپيريال بې ثباتي شامل دي (٥). د حکومتونو ناوړه تگلارو او په دې وروستيو کې د محصولاتو او خوراکي توکو په بيو کې د سختو بدلونونو له امله د نړۍ ډېرې برخې د خوراکي توکو له ناامنی او له اوږدې خوارخواکۍ سره مخ دي (٦). د ميکانيزې کرنې کمزورتيا، د زېرمونونو او سړو خونو د صنايعو د ظرفيت کموالی، د اقليم اغيزې، د چاپيريال ويجاړتيا، په کرنيز سکتور کې د پانگونې کموالی، وچکالی او سيلابونه، د ځمکې تخريب، د اوبو د سرچينو کمښت او د نفوس زياتوالی، بې وزلي او د خوراکي توکو د بيو لوړوالی، د اقليم بدلون او وچکالی، آفتونه او ناروغۍ هغه مهم عوامل دي چې د خوړو خونديتوب يې په ځانگړې توگه په افغانستان له ننگونو سره مخ کړی دی (٢). همدارنگه په افغانستان کې کمزوري حکومتونه، ضعيفې پالیسۍ، د ټکنالوژۍ نشتوالی، جنک او شخړه نور مهم عوامل دي چې د خوړو خونديتوب گواښي، جگړه او ناامني د خوړو خونديتوب ته زيان رسوي. جگړه د بې وزلي، بېکارۍ او د خوړو د نه خونديتوب اصلي لامل کېږي (٧). د نفوس زياتوالي يو بل مهم فکتور دی چې د خوړو پرخونديتوب اغيزه کوي. د نړيوال بانک د راپورونو له مخې د افغانستان نفوس به کلني ډول ٣ سلنه زياتېږي.

د افغانستان د نفوس په پرله پسې زیاتوالي سره، د خوړو اړتیا په چټکۍ سره مخ په زیاتیدو ده (۸). د نفوس گړندی وده د کرنې اکمالاتي پر سیستم فشار راوړي چې د کرنیزو ځمکو د مساحت تناسب لوړې د دې لامل هم کیږي چې د کرنیزو ځمکو کارول د استوگنې او سوداگرۍ لپاره بدل شي د خوړو خونديتوب له خطر سره مخامخ کړي.

په هرصورت، په افغانستان کې، د خوړو خونديتوب یوه پیچلې ټولنیزه-سیاسي مسله ده، ځکه چې د نفوس زیاتوالي د خوراکي توکو د مصرف لا ډېرو خوړو ته اړتیا ده په دې حال کې چې د هیواد کورني تولیدات د خوړو اړتیاوې نه پوره کوي. له بلې خوا، جگړې او ناکرارۍ بې وزلو خلکو لپاره خوراکي توکو ته لاسرسی ستونزمن کوي (۹). راپورونه او اسناد په افغانستان کې د خوراکي توکو د خونديتوب په برخه کې ناسم وضعیت په گوته کوي، چې له امله یې د دې هیواد نیمایي څخه ډېر خلک کافي خوراکي توکو ته لاسرسی نه لري. د د خوړو نړیوال پروگرام (WFP) د راپورونو له مخې ۱۹،۹ ملیون خلک د خورا شدید یا مضمن د خوراکي توکو ناامني سره مخ دي او د ورځ تر بلې د ډیریدو په حال کې ده (۱۰) (۱۱).

د څېړنې موخې

د دې څېړنې موخې داسې دي:

د دې څېړنې موخې دا ده چې افغانستان کې د خوړو خونديتوب کومو فکتورونه څخه اغېزمن شوی؟ افغانستان د غلو دانو کورني تولیدات څومره دي؟ دا هیواد څومره د غلو دانو په وارداتو متکي ده؟ او خوړو ځان بسیا یې وضعیت یې څنگه دی؟

د څېړنې مېتود

په دې څېړنه کې د افغانستان د خوړو خونديتوب د بیولوژیکي، اقتصادي، ټولنیزو، کرنیزو او فزیکي فکتورونو په پام کې نیولو سره څېړل شوی دی. لومړی د خوړو خونديتوب عناصر (ستنې) پېژندل شوي دي تر څو د خوړو خونديتوب پراخ مفهوم باندې پوهه رامنځ ته شي او اهمیت یې ښکاره شي. دافغانستان خوراکي توکو اصلي ټولگه کې غنم، وربشې، جوار، غوښه، شیدې او د شیدو محصولات او هگۍ شاملې دي. په همدا شان مهم خوراکي نباتاتو کې غنم، جوار، وربشې، وریجې، سابه، مېوې او مغز شامل دي. د شته خوراکي توکو له جملې څخه ډوډۍ له ډېر پخوا راهیسې د افغان کورنیو د خوراکي توکو په ټولگۍ کې اړین خواړه گڼل کېږي. د همدې اصل په پام کې نیولو سره د عمده خوراکي نباتاتو کې غنم، جوار، وربشې او وریجې په دې څېړنه کې سپړل شوي دي او د افغانستان غلو دانو کورني تولیدات، واردات، د خوړو ځان بسیا یې وضعیت او د خوراکي توکو مرستې په مفصله توگه څېړل شوي دي. د ځان بسیا یې تناسب یا نرخ په مرسته ځان بسیا یې کچه په غنم، جوار، وریجې او وربشو کې ټاکل شوې ده. او د دې لپاره چې اوسنی روان وضعیت د خوړو خونديتوب په برخه کې روښانه شي خوراکي

توکو مرستې چې د نړیوالو سازمانو له خوا برابرېږي لیکل شوي دي. په دې څېړنه کې کارول شوي ارقام او معلومات د ملگرو ملتونو د خوړو او زراعت سازمان (FAO) څخه تر لاسه شوي دي. په دې څېړنه کې کمي او کيفي مېتودونو څخه په گډه کار اخیستل شوی.

د خوړ خونديتوب عناصر (ستنې)

پراخې مطالعې او نظري پایلې او څېړنې ښيي چې د خوړو خونديتوب لاندې څلور اصلي اړخونه لري:

١. د خوړو شتون (Food Availability)

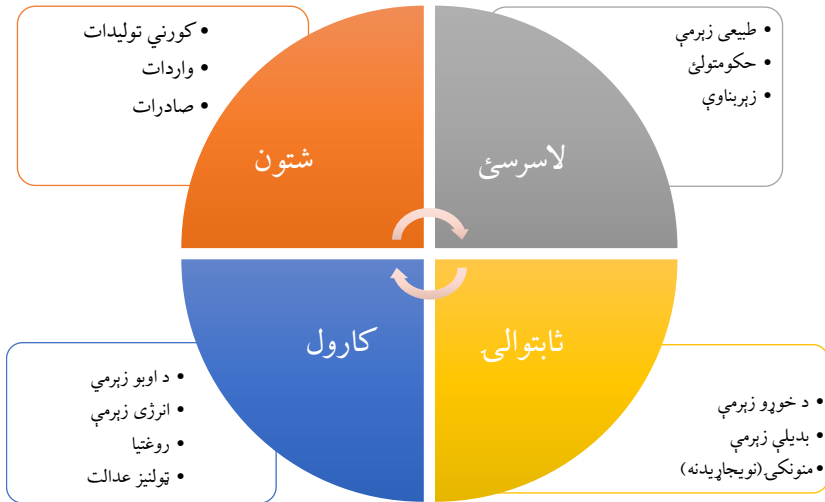
د خوړو شتون هغه وخت تر لاسه کېږي کله چې د ټولني ټولو غړو لپاره کافي اندازه خواړه په اوږدې مودې شتون ولري. دا ډول خواړه د کورنيو توليداتو، محلي توليداتو، وارداتو يا خوراکي مرستو له لارې تر لاسه کېدای شي، دا عنصر د خوراکي توکو د تولید، وېش او تبادلې (د خوراکي توکو د مرستې په گډون) او د ملکیت په گډون د مختلفو لامل له لارې د خوراکي توکو د عرضې او شتون په عواملو پورې اړه لري. د ځمکې او کښت مدیریت، د څارویو پالنه، اوبو او انرژۍ کارولو د خوړو تولید همدې برخې ته تړلری دی (١).

٢. خوړو ته لاسرسی (Access)

خوړو ته لاس رسی، سرچینو ته د فزیکي او اقتصادي لاسرسي، د ټولني د اړتیا وړ خوراکي توکو چمتو کول دي، دا لاسرسی هغه وخت ممکن دی چې کورنی او د وگړو د مناسب غذا لپاره کافي سرچینې ولري. له همدې امله، خوړو ته لاسرسی د کورني عايد، د کورني د غړو ترمنځ د عايد وېش، د خوراکي توکو بېي او داسې نور لاملونو پورې اړه لري. کورني اقتصادي لاسرسی ولري چې د دوی عايد يا لگښتونه د مالي فشار پرته او په تلپاتې توگه د کافي خوراکي توکو چمتو کولو او پيرودلو وس ولری. خوړو ته لاس رسی چې اقتصادي لاسرسی هم بلل کېږی د نورو فکتورونو لکه د عايد کچه او د پيرودلو ځواک سره اغيزمن کېږي (١).

٣. د خوړو کارول (Utilisation)

د خوراکي توکو د کارونې موخه د خوراکي توکو په سمه توگه پروسس کولو، د خوراکي توکو د زېرمو کولو، د ماشومانو د تغذیې په اړه د پوهیدو او پاملرنې لپاره کافي پوهه او د روغتیايی خدماتو کارول دي. په حقیقت کې، د خوړو د خونديتوب په دې اړخ کې، د کورني پوهې، ذخیره کولو، پروسس کولو چارو، د خوړو چمتو کولو، د تغذیې اصولو او د ماشوم پاملرنې باندې ډیر ټینگار کېږي (١).

لومړی انځور: د خوړو خونديتوب مهم عناصر يا ستنې (۱)

۴. ثابتيوالي (Stability)

د خوړو ثبات د خوړو د خونديتوب څلورمه برخه ده، چې د نورو دريو ابعادو څخه اخیستل کيږي. ثبات په هر وخت کې د خوړو خونديتوب حالت ته اشاره کوي. د ټول کال په اوږدو کې د مناسب مقدار خوراکي توکو د ترلاسه کولو او په اوږدمهال توگه کارولو وړتيا را څرگندوي. دا برخه د وخت په تيريدو سره او پرته له کمې پېښېڅخه د بدن لخوا اړين غذايي موادو ترلاسه کولو ته اشاره کوي. د وخت په تيريدو سره، دا کيدای شي د چاپيريال د گواښونو يا بشري فکتورونو لکه د جگړې او بازار بې ثباتی له امله د خوړو په مصرف باندې لويه اغيزه ونلري. د خوراکي توکو يو باثباته سيستم بايد تنظيم شي ترڅو د اړتياوو د ثابت ساتلو وړتيا ټينگه وستال شي (۱).

د خوړو خونديتوب ارزښت په افغانستان کې

د خوړو خونديتوب ټينگښت د بشري پراختيا لپاره يو اړين شرط بلل کېږي، او په دې توگه د توليد او اقتصادي ودې په برخه کې يوه لاسته راوړنه ده. د خوړو خونديتوب د يوې پرمختللي ټولني بنسټ او د هغې د وگړو فکري، رواني او فزيکي روغتيا اساسي عنصر گڼل کيږي (۱۲). تلپاتې پرمختگ د ټولنيزو او اقتصادي شاخصونو د يوې ټولگې په واسطه اندازه کيږي، چې تر ټولو مهم يې د ټولني د خوړو او تغذيي وضعيت پورې اړوند شاخص دی، او د خوړو خونديتوب يې يو له مهمو اړخونو څخه دی (۱۳). د ۲۰۱۵ کال په سپټمبر مياشت کې، ملگرو ملتونو په خپله عمومي غونډه کې "د لوړې پای" او "له بې وزلی خلاصون" دوو اړينو موخو په توگه اعلان کړې چې د تل پاتې پراختيا اولسگونو موخو په چوکاټ په لومړي سر کې راغلي چې بايد تر ۲۰۳۰ پورې ترلاسه شي (۱۴). همدا شان د خوړو خونديتوب د تل پاتې پراختيا له نور ټولو موخو سره په غير مستقيمه توگه اړيکه لري. په حقيقت کې، د خوړو خونديتوب د پراختيايي پاليسيو اصلي هدف او په ټولنه کې د خلکو د روغتيا د برابرولو لپاره يو له ډېرو مهمو محورونو

څخه شمېرل کيږي، او اهميت يې دومره زيات دى چې ځينې څيړونکي او کارپوهان په يوه هيواد کې بشري پرمختگ د خوراکي توکو اوږدمهاله شتون او خونديتوب پورې تړلی گڼي (١٥). پوره او ښه خوړو او روغتيايي آسانتياوو ته لاسرسى د هرې ټولنې د پرمختگ او روغتيا يو له اصلي محورونو څخه دى؛ له همدې امله، د هر هيواد د پراختيايي اهدافو په لومړيتوبونو کې، د خوړو خونديتوب ته رسيدنه ځانگړى اهميت لري. د تغذيې او اقتصادي پراختيا ترمنځ اړيکه په پراخه نړيواله څيړنه کې ثابته شوې ده. د خوړو خونديتوب د يوې پرمختللې ټولنې بنسټ دى (١٥).

د خوړو نه خونديتوب هغه مسله ده چې د هغې بدې پايلې به په مستقيم يا غير مستقيم ډول د يو هيواد په ټولنه او وگرو اغيزې وکړي او د دې لويې ستونزې فزيکي، رواني، روحي، اقتصادي او ټولنيزې پايلې ټول وگري اغېزمن کړي. د خوړو نه خونديتوب د هراړخيز او دوامدار پرمختگ په وړاندې يو له مهمو خنډونو څخه دى چې وگړو ته ويجاړونکې فزيکي، ذهني او ټولنيزې اغيزې لري راوباسى او د هوساينې لپاره گواښ بلل کيږي. د خوړو نه خونديتوب نه يوازې دا چې په تغذيې او فزيکي روغتيا اغيزه کوي، بلکې د يو شخص رواني روغتيا هم اغيزمنه کولى شي. د خوراکي توکو ناامني د سوکالۍ او پرمختگ پر وړاندې لوى خنډ دى او که په جدي ډول ورته پام ونه شي، نو پرته له شکه چې په دې برخه کې به انسانيت يوه ناڅرگنده راتلونکې ولري (١٦).

د خوړو نه خونديتوب او خوارخواکۍ د خلکو د مهارتونو د پراختيا او د توليداتو کمولو لامل گرزی او په اوږدمهال کې په تدريجي ډول له مهمو وړتياوو بې برخې کيږي او نشي کولای په تعليم، توليد او اقتصاد کې برخه واخلي، له همدې امله پوره خوراکي توکو او تغذيې ته لاس رسى تر ټولو مهمو لومړيتوبونو څخه بلل کېږي.

افغانستان کې د خوړو خونديتوب چمتو کول

په ټوله کې، د هيوادونو لپاره د خوړو خونديتوب چمتو کول په دوو لارو ترلاسه کيدى شي؛ په لومړۍ طريقه کې هڅه کيږي چې په کرنيزو محصولاتو کې په ځان بسيا شي او د خپلو ځمکو له سرچينو څخه کورني اړتياوې د توليداتو د زياتوالي سره پوره کړي او په دويمه طريقه کې د خوراکي توکو له وارداتو څخه د اړتياو پاتې برخه چمتو کوي (١٧).

د اوسنيو اټکلونو له مخې، په پرمخ ودي هيوادونو کې د خوراکي توکو توليدات بايد په راتلونکو پنځه ویشټ کلونو کې په دې هيوادينو کې اوسني توليد په پرتله ٧٠ سلنه زيات شي، ترڅو د دغو هيوادونو د مخ پر زياتېدونکي نفوس د اړتياوو پوره کړي (١٨). کورني توليد د خوړو د خونديتوب فرصت برابرې او خوراکي توکو ته لاسرسى اسانه کوي، د خوړو د خونديتوب ترلاسه کولو لپاره هيوادونه د خپلو ځمکو د توليد ظرفيت لوړوي او لوړ حاصل لرونکۍ کرنيز تخمونو بزگرانو ته چمتو کوي د خاورې او اوبو د مديريت ميتودونو کاروي چې د کورني توليداتو د زياتوالي اصلى لامل گڼل کېږي (١٩). په افغانستان

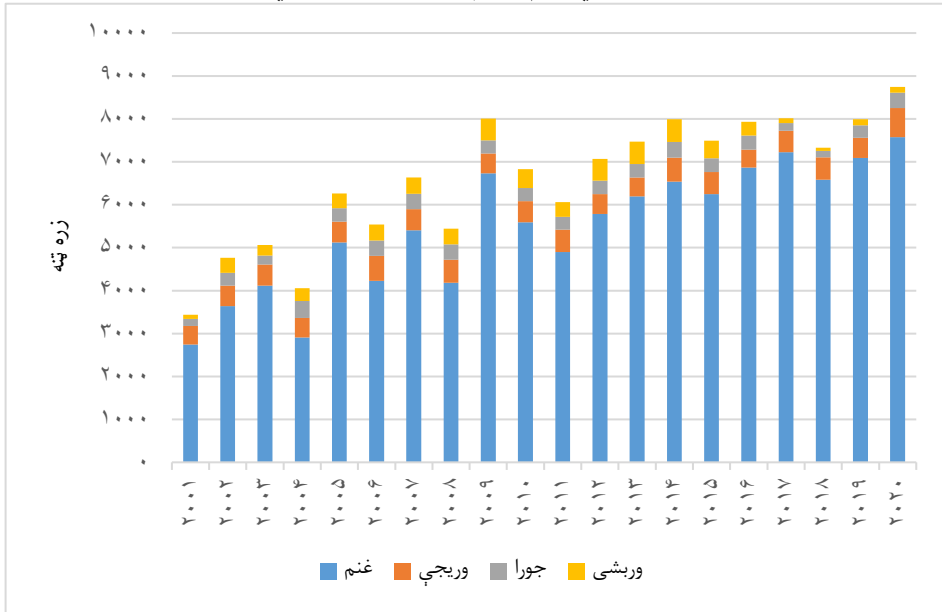
کې، د کرنې سکتور د اقتصادي ودې او لومړني محرک په توګه کار کوي او نورو اقتصادي سکتورونو سره قوي اړیکې لري ځکه دا د یو هیواد په اقتصاد کې د پراختیا انجن بلل کېږي (٢٠). په دې هیواد کې د خوړو خونديتوب د کلیو پراختیا او کرنې پراختیا په برخه کې یو له مهمو مسلو څخه شمېرل کېږي چې په ټولیز ډول کرنې ته تړلې دی. د کرنې سکتور په مستقیمه توګه د تولیداتو په زیاتوالي کې او صادراتو له لارې او په غیر مستقیم ډول په کلیوالو ټولنو کې د خدماتو او صنعتي توکو د تقاضا د زیاتولو او د هیواد د خوړو خونديتوب ته وده ورکولو له لارې اقتصادي وده کې ډېره مرسته کوي. نو ځکه د خوړو خونديتوب مسله په افغانستان کې په مستقیم ډول د کرنې تولید او د خوړو صنعت سره تړاو لري (٢٠). کره په افغانستان کې د خوراکي توکو د تولید یا عرضې اصلي او مهمه سرچینه ده. د کرنې د سکتور پرمختګ په افغانستان کې د بې وزلۍ له منځه وړلو، د سوکالی د زیاتوالي او د خوړو خونديتوب ډاډمن کولو لپاره یو له خورا ارزښناکه وسیلو څخه دی (٢١).

د خوړو خونديتوب یو له شاخصونو څخه په وارداتو باندې تکیه والی دی (٦). د وارداتو او صادراتو بهیر په افغانستان کې د خوراکي توکو په ویش کې خورا اغیزمنه ده او کولی شي د خوړو خونديتوب او د ټولني جوړښت باندې ډېر اثر باسي (٢٢). هغه هیوادونه چې ډېری په وارداتو باندې متکي دی د هیواد خوړو خونديتوب لپاره خپل بهرنیو اړیکو له مخې بېلابېلې تګلارې غوره کوي. افغانستان له ډېرې مودې څخه د خوراکي توکو په وارداتو تکیه هیواد و؛ هیڅ کله افغانستان خپل په کورني تولیداتو باندې خپل خوراکي اړتیاوې ندي پوره کړي او په ځان بسیا شوی ندی په ځانګړي توګه د غلو دانو په برخه کې په اوس وخت کې افغانستان نیژدې ٤٣ سلنه خپل خوراکي توکې له بهره واردوی (٢٣).

د افغانستان خوراکي توکو مصرف (غلي دانې)

کورني تولیدات او واردات دواړه یوځای کېږي دیو هیواد ټول خوراکي مصرف را جوړوی. افغانستان په جنوبي آسیا کې د غنمو په تولید کې درېیم مخکښ هېواد دی. د غنمو د کر ساحه تقریبا د ٢,٧ څخه تر ٣ میلیون هکتاره د کرنې وړ ځمکې، یا د ټولټال شاوخوا ٨٠٪ د کښت ساحه په افغانستان کې ځانته کړې ده. په ٢٠٠١ کال کې په افغانستان کې د غنمو ټول مصرف ٢٧٤٧ زره ټنه و چې په ٢٠٢٠ کال کې ٧٥٧٧,٥ ټنو ته ورسېد. مصرف په کال کې ٥,٢ سلنه وده کړې. د تولید د ودې کچه د کلني مصرف له ودې کچې څخه لوړه وه. د ٢٠٠١ څخه تر ٢٠١٠ پورې د مصرف وده د تولید له ودې څخه ورو وه. لکین په دوهمه لسيزه کې د تولید ودې کچه ١,٣٥ سلنې او برعکس د مصرف ودې کچه ٣,٠٨ سلنې ته ورسیده چې د مصرف کچه دوه برابره زیاته ده (انځور ٢). سره له دې ټولو غلو دانو (غنم، جوار، وریجې او وربشو) ته په تېرو شلو کلونو کې تقاضا ډېره شوې، لېکن غنمو ته تقاضا په ډېر شدید ډول لوړه شوې ده. غنم د غلو ټول تولید د ٧٠٪ برخه په هیواد کې پوښي. د غنمو ټول تولید شاوخوا ٥ میلیون ټنو ته رسېږي. د افغانستان د غنمو حاصلات کم دي، په عمده توګه د للمي کښت سیستم له امله. د خوراکي توکو د تولید فزیکي ډول په ملي کچه د بېلابېلو لاملونو له مخې ټاکل کېږي

لکه د خوراكي محصولاتو لپاره کرل شوې ساحه، د خاورې حاصلات او اقليم، د ټیکنالوژۍ شتون او د توکو کارول لکه د لوړ کیفیت لرونکي تخم، سرې، کارگر او میخانیکي وسایل.

دویم انځور: به افغانستان کې د مهمو غلودانو مصرف (اړتیا)

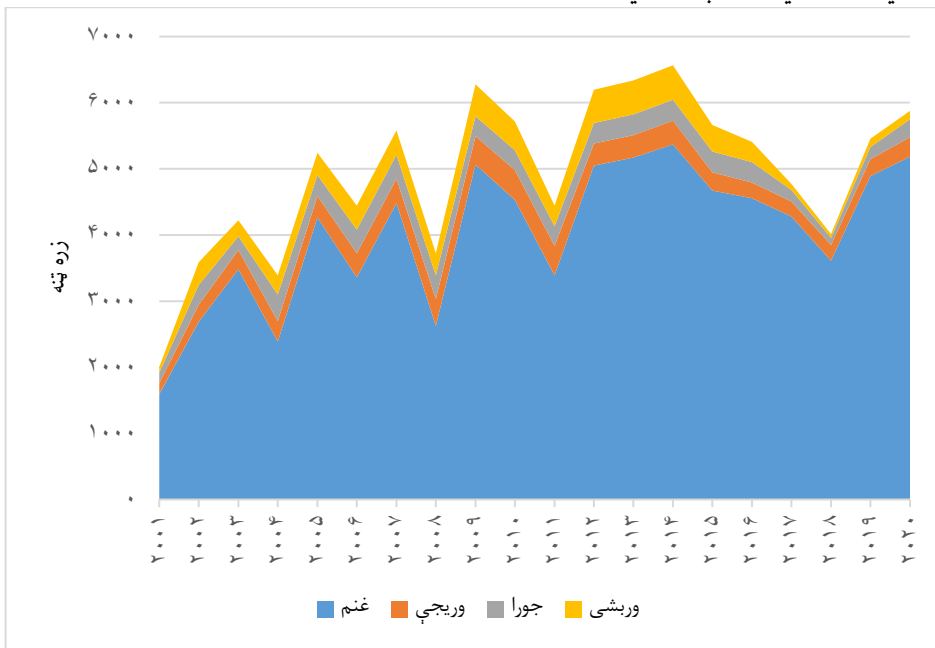
کورني تولیدات

د خوړو تولید د نږدې ټولو هیوادونو لپاره د ملي خوړو خونديتوب کې خورا مهمه برخه ده. د کورني خوراكي توکو تولید، په ځانگړي توگه د عمدہ خوراكي محصولاتو تولید لکه غنم او وړیجې کروندگرو او وگړو لپاره د خوړو د لاسرسی بنسټ جوړوي. د افغانستان کرنې سکتور چې د خوړو خونديتو لومړنی سکتور دی له جگړو له امله سخت زیان من شوی و او مهمو تولیدات کچه یې ډېره را ټیټه شوې د غلو دانو د تولید کچه زیاته لوېدلې وه چې تېرو دوه لسیزو کې بېرته وده وکړه. په داسې حال کې چې د افغانستان د غلو دانو تولید، په ځانگړې توگه غنم، له ۲۰۰۱ کال راهیسې په ډراماتیک ډول زیات شوی دی. افغانستان په ۲۰۰۱ کال کې ۱۵۹۷ زره ټنه غنم تولید درلود چې په تدریجي ډول د غنمو د تولید کچه ډېره شوه په کال ۲۰۲۰ کې ټول د غنمو تولید ۵۱۸۵ زره ټنوته لوړه سوه، چې په منځني ډول په کلني کچه ۶،۴ سلنه وده یې کړې ده. په تېرو دوو لسیزو کې د غنمو په حاصلاتو کې په ټولیز ډول له ۲۰۰۲ څخه تر ۲۰۲۰ پورې ۱۹۳ سلنه زیاتوالی راغلی دی (انځور ۳).

ډیر ټینگار د خوړو په برخه کې باید د کورنیو تولید له لارې وشي، ځکه، که چیرې وارداتي خوړو چینلونه او سوداگر بڼه عمل او زېربناوو ته اړتیا لري، په افغانستان مهمو بنسټونو په کافي اندازه وده نده کړې او ټرانسپورتي خدمتونه لږ دي، نو کیدای شي په کور دننه تولید شوي خوراكي توکو بیه لوړه شي او خوراكي

توکو ته لاسرسی په کلیوالي سیمو کې کورني تولیداتو ته په پام سره اغیزمن شی، په ځانګړې توګه د بې وزلو لپاره) ۲۰۰.

ځینې اقتصاد پوهان استدلال کوي چې د خوړو ځان بسیاکول تل ترټولو اغیزمنه لاره نه ده. ځینې وختونه، په ځایی توګه د خوړو کښت کول خوراګران وی او د بل ځای څخه لیردول ښه بللی کېږي (۲۴). په دې صورت که غیر خوراكي محصولاتو په بدیل سره په محلي توګه تولیدېږي. او ترلاسه شوي عاید د غیر خوراكي محصولاتو د پلور له لارې ممکن بهرني اسعار رامنځته کړي چې بزګران ورباندې ډیر خواره واخلي. په دې حالت کې، د غیر خوراكي تولیداتو د زیاتوالي له لارې، د خوراكي توکو کسر به کم شي او د خوړو خونديتوب به د خوراكي توکو د تولید او کورني اکمالاتو د زیاتوالي پر ځای، خوړو ته د لاسرسي د زیاتوالي له لارې ښه شي (۲۵).

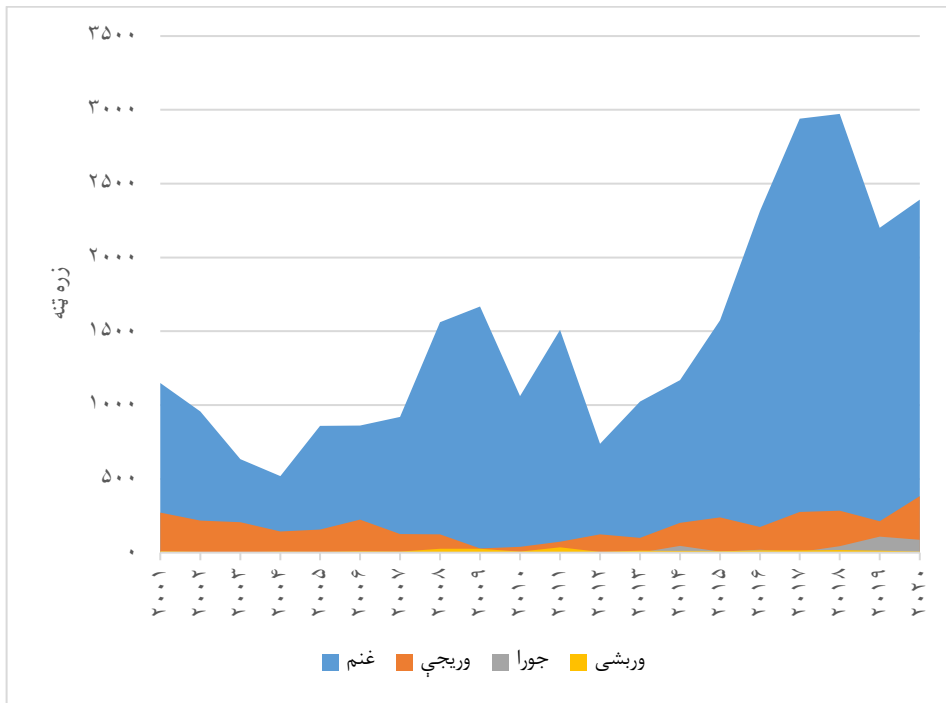
دربم انځور: د مهمو غلو دانو کورني تولیدات

واردات

افغانستان په ۲۰۰۲ کالی کې ټول ټال ۹۵۶ زره ټنه غنم واردول چې تر ۲۰۲۰ کال پورې دغه کچه ۲۳۹۲ زره ټنه لوره شوه. په عموم کې د افغانستان د غنمو واردات او ورسره نورې غلې دانې په وروستیو دوو لسیزو کې په بیساری توګه زیاته شوې ده. وربشې او جوار چې افغانستان هیڅکله نه واردلو او د کورني تولیداتو به تقاضا پوره کوله لیکن دې دوو وروستیو لسیزو کې افغانستان ورو ورو د وربشو او جوارو وارداتو ته اړ شو د وخت په تېرېدلو د دوی واردات لوړ شول. نو ویلی شو چې د غلو دانو واردات په تیرو دوو لسیزو کې زیات شوي دي، په ټولیزه توګه د غلو دانو د وارداتو د ودې منځنۍ کلنۍ کچه ۴،۷ سلنه وده کړې ده. غنم ترټولو مهم خوراكي توکي دي چې د ۲۰۰۲ څخه تر ۲۰۲۰ کلونو پورې

د وارداتو منځنۍ کلنۍ ودې کچه ۴،۹ سلنه وه. سره له دې چې د غنمو غلې او اوږه واردات په افغانستان کې هر کال توپیر لري، مگر بیا هم د غنمو غلې او اوږه واردات په ۲۰۰۲ کې په سلو کې ۲۶،۲ و او تر ۲۰۲۰ پورې ۳۱،۶ سلنې ته لوړ شوي ده. نابیره وچکالیانې او د اوبو کمښت د غنمو او نورو غلو په وارداتو کې د نوساناتو لامل بلل کېږي. په ۲۰۲۲ کال کې د وچکالۍ له امله د غلو د وارداتو اړتیاوې، په ځانگړې توگه د غنمو او غنمو اوږه په منځنۍ کچه ۳،۴ ملیون ټنه، د تیر کال په پرتله ۲۰ سلنه ډیر شوه. همدارنگه په ۲۰۱۷ او ۲۰۱۸ کلونو کې د سختې وچکالۍ له امله د غنمو واردات زښت ډېر شوي وو (انځور ۴).

که چېرې یو هیواد د تولید کسر ولري او د کورني خوراکي توکو مصرف بشپړولو لپاره په وارداتو تکیه وکړي، نو په ټولیزه توگه د هیواد لپاره کافي خوراکي توکو ته لاسرسی د بهرني اسعارو تبادلې شتون له مخې ټاکل کېږي چې د اړینو خوراکي توکو واردولو لپاره تادیه شي. افغانستان په نړۍ کې د بهرنیو اسعارو تر ټولو لږې زېرمې لري، نو د نړۍ په بازارونو کې د اړتیا وړ غنمو د اخیستلو لږ توان لري. افغانستان چې ډیرو بې وزلو هیوادونو کې رازی په وارداتو باندې ډېره تکیه کولی شي د نړۍ د غنمو د بې وزلو والی په صورت کې ډېر سخت زیان مومي و د خوړو له جدي کمښت سره مخ شي. نو ځکه په کورني تولید و ځان بسیاینه ډېر ټینگار وشي. د غنمو د اوږو او غلو د اکمالاتو لپاره پر وارداتو ډیر تکیه افغانستان د صادراتو هیوادونو او په ځانگړې توگه د غلو دانو د سوداگرۍ د پالیسیو په وړاندې چې په لویه کچه د حاصلاتو د خرابیدو او یا د حاصلاتو د خرابیدو په صورت کې نا مناسبه او محدوده کېږي، زیانمنونکی کوي. د غنمو په کورنيو تولید په صورت کې د ځان بسیا کیدو ته رسېدل به د ملي امنیت د پیاوړتیا په څیر د خوراکي خونديتوب د پیاوړتیا مهم لامل شي. په هیواد کې د خوراکي توکو د کورني تولید د هڅولو لپاره ډیری بڼې زېرمې شتون لري.

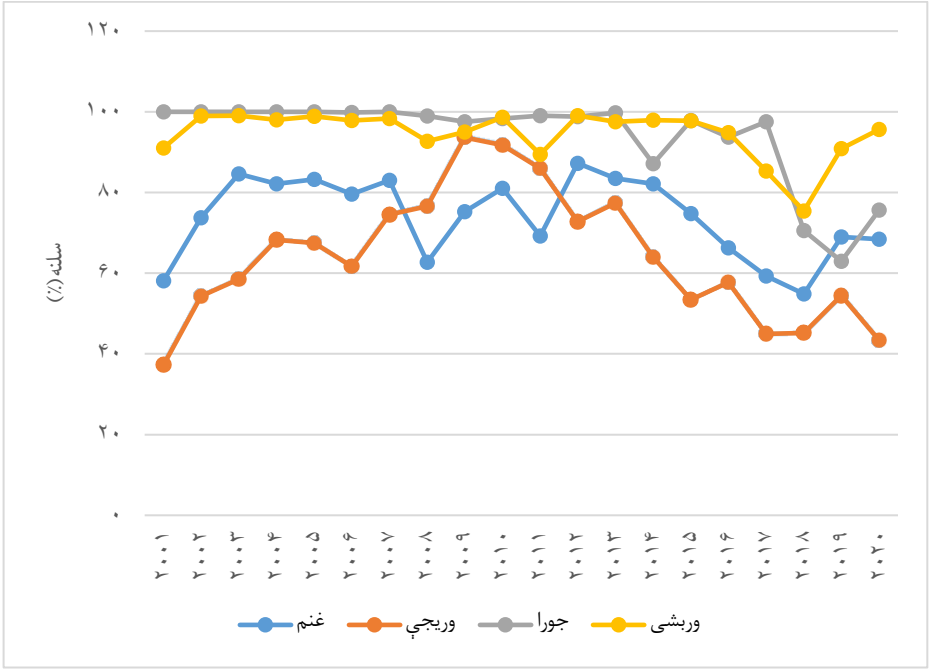

خلورمانخور: د مهمو غلو دانو وارداتو وضعیت

په افغانستان کې د خوړو بسیاینې کچه

د خوړو ځان بسیاینې مفهوم په عموم کې دا معنی لری چې یو هیواد وکولی شي خپل خوراکي اړتیاوې د خپل کورني تولید څخه پوره کړي. کله کله داسې انگیرل کیږي چې د یو هیواد د خوراکي خوندیتوب کچه د لوړولو لپاره ترټولو غوره لاره دا ده چې د خپل ځان بسیا کچه لوړه کړي، او دا مفکوره یو ځانگړي اهمیت لري (۲۶). د خوراکي توکو د ځان بسیاینې (خودکفایی) کچه یو شاخص دی چې ښيي چې په افغانستان کې د خوراکي توکو د عرضې څومره سلنه په کور دننه تولیدیږي (۲۷). ځان بسیاینه معمولاً د ځان بسیاینې تناسب په مرسته اندازه یا ټاکل کیږي. چې د ټول هیواد مصرف وړ خوړو هغه برخه ده چې یو هیواد په کور دننه تولیدیږي. د خوراکي توکو خالص واردونکي هیوادونه د دې مقیاس پر بنسټ په ځان بسیا نه گنل کیږي. هغه هیوادونه چې د خوراکي ځان بسیاینه کې لوړ مقام لری، زیات تولید او کلیوالي خلک یی لوېې ځمکې او ساحې خاوندان دی او پرمختللي کرنه لري، چې د خوراکي توکو اضافي تولیدات برابروی. له بلې خوا، کوچني او ډیر ښاري هیوادونه شتون لري چې د ټولنیز سیاسي گډوډۍ او همدارنگه د چاپیریال ناوړین ته خورا زیان منونکي دي چې د کرنې وړ ځمکې محدودیت او د خالص خوراکي کمښت سره مخ دي او خوراکي ځان بسیاینه کې پاتې راغلی دی لکه زموږ هیواد افغانستان. د ځان بسیاینې تناسب مقیاس په مهمو خوراکي نباتاتو باندې، لکه غلې دانې، حبوباتو او تیوبر تمرکز کوي، چې په دې توگه د یو هیواد د خوراکي توکو ځان بسیا کیدو اټکل وړاندې کیږي. په ځان بسیاینه کې شاخص له مخې کله چې د خوړو د اړتیاوو پوره

کولو لپاره د غذایی موادو ۲۵٪ څخه زیات له وارداتو څخه برابر شي د خوراکي نه خونديتوب سره مخامخ وي. د خوړو ځان بسیاینه د خوړو د شتون لپاره یو کلیدي شاخص شو، د خوړو د خونديتوب یو بنسټیز ستنه، سره له دې چې پیاوړي اقتصاد پوهانو استدلال کوي چې په ځان بسیا باندې تمرکز کولی شي د خوړو خونديتوب تهدید کړي ځکه چې دا د نړیوالې سوداګرۍ له ګټو هیواد جلا ساتی او په سوداګرۍ اغېزه کموی (۲۸).

پنځم انځور: خوړو ځان بسیاینې څرنگوالی د مهمو خوړو غلو دانو په برخه کې

د خوړو ځان بسیاینې وضعیت ښيي چې دا شاخص مخ په زور لوړېږي. خو د لومړۍ لسيزې په پيل کې کله چې افغانستان کې د غنمو تولید کچه ټیټه وه نو د ځان بسیاینې وضعیت یې هم ټیټ و لیکن جمهوري دولت په ټینګېدو او د نړیوالو هیوادنود د مرستو په زیاتېدو سره د غنمو د ځان بسیاینې کچه له ۵۸،۱۴ څخه په ۲۰۰۱ کال کې ۸۳،۲۵ ټنو ته لوړېږی. سره له دې چې ځان بسیاینې کچه په راتلونکو کلونو کې هم متغیر او نوسانات لري، خو په ټوله لکه د وارداتو له زیاتوالي له امله له دوهمې لسيزې له نمایي څخه د ځان بسیاینې کچه لوړېدلې ده او یو نژولي حالت را برېښی. همدا شان د وریجو د ځان بسیاینې کچه هم د وارداتو د زیاتوالي له امله په پرلپسې توګه را لوړېدلې ده. د جوارو او وربشو حالت ښيي چې دوه لسيزې وړاندې اصلاً افغانستان د خپله په کورني تولید تړلی وه لیکن ورو ورو د دوی واردات هم د غښتې ډېرېدو او د تولیداتو د کمېدو له امله زیاتېږي او ځان بسیاینې وضعیت یې ټیټ کېږي (انځور ۵).

د خوراکي توکو مرستې

د خوراکي توکو مرستې د بهرنیو مرستندویه ادارو او هیوادونو له خوا د خوړو خونديتوب لپاره کېږي. د خوراکي مرستو لومړنۍ دنده د خوراکي توکو د ناامنی له منځه وړل دي چې د لنډمهاله یا ساختماني خوراکي کمښت له امله رامنځته کېږي. د خوراکي مرستو گټه د خوړو د خونديتوب ښه والی (د خوراکي توکو شدید کمښت مخنیوی، انتقالی، اوږدمهاله خوراکي ناامنی مخنیوی) دي، او د بهرنیو اسعارو ملاتړ، د بودیجې ملاتړ کوي.

افغانستان چې اوس د خوراکي توکو په مرستو پورې تکیه کوي د خوړو خونديتوب وضعیت په گڼو برخو کې د خوراکي توکو د مرستو د کموالي له امله سخت اغیزمن کېږي، ځکه خوراکي مرستې لنډمهاله او بی ثباته سرچینې دي. د خوراکي توکو د مرستو د کمښت جبرانول به افغانستان ته ډېر ستونزمن وي، که چېرې دا مرستې بندې شي سوداگریز واردات باید ډېر شي چې د بیې لوړوالي لامل کېږي، د تادیاتو توازن په هیواد کې خرابېږي او د خوراکي توکو رسول کمېږي او د بازار د بیو لوړیدو لامل ګرزی، چې افغانستان په شان بېوزله هیواد ته ډېر زیان مننوکي وي. سربیره پردې، د ځانګړو ډلو څخه لږ ملاتړ کېږي او لږ خواړه ورته رسېږي. له بلې خوا، خوراکي توکو مرستې د خوراکي توکو تولید بی ثباته کوي چې له امله یې د خوراکي توکو تولید او صادرات کمېږي.

افغانستان په تېرو دوه کلونو کې بشري مرستې تر لاسه کړي چې د نړوالو ادارو او سازمانونه (خوړو نړیوال پروګرام، د ملګرو ملتونو د خوړو او کرنې سازمان...) له خوا اړمنو خلکو ته د خوراکي توکو په شکل رسول شوي دي. په ۲۰۲۲ کال کې افغانستان ته ۳.۰۳ ملیارد ډالره مرستې شوي دي چې له دې برخې څخه ۱.۱ ملیارد ډالر چې ۳۷ سلنه د ټولو مرستو برخه کېږي د خوړو خونديتوب لپاره لګول شوي دي، همدا شان ۲۰۹ ملیون ډالره د تغذیې په برخه کې لګول شوي دي چې ۷ سلنه د مرستو برخه جوړې، په دې توګه ټولې مرستې چې په ۲۰۲۲ کال کې افغانستان ته رسېدلي دي ۴۴ سلنه یې د خوړو او تغذیې په برخه کې مصرف شوي دي. د نړیوالو مرستو ډېره برخه چې په افغانستان کې د خوړو خونديتوب په برخه کې مصرف ته رسېدلي په اصل کې یوه لویه پانګه ده چې اقتصادي ګټه یې نده درلودلې. په دې کچه مالي سرچینې که چېرې د کرنې په برخه کې چې د خوړو لومړنۍ اصلي ګڼل کېږي مصرف شوی وي نو هم بخوار تولید شوی وي او هم به کاري فرصتونه پیداشوی وي (۲۹).

پایلي او مناقشه

په افغانستان کې د نفوس د زیاتوالي او ښاري کیدو له امله د خوراکي توکو غښتنه د کورني تولید په پرتله په چټکۍ سره زیاتېږي. د خوراکي توکو برابرول د باثباته کورني تولید او د وارداتو په مټ تحقق مومي. کورني تولید او د خوراکي توکو واردات په ملي کچه خوراکي توکو ته د لاسرسي لامل ګرځي، له بلې خوا، اقتصادي وده هم د کارموندنې او عایداتو د رامنځته کولو فرصت برابرې او په پای کې، خوراکي توکو ته لاسرسي اسانه کوي او خوړ خونديتوب لامل ګرزی. د خوراکي توکو د تقاضا د پوره کولو لپاره، د خوراکي توکو کورنی عرضه باید زیاته شي، په ځانګړې توګه د غلودانو او مالدارې حاصلات. په

افغانستان کې غلې، په ځانګړې توګه غنم ستراتيژیک محصول حیثیت لري د خوړو د خونديتوب په برخه کې په تیرو دوو لسیزو کې، د افغان د معیشت اصلي ستراتيژي د خړوب شویو ځمکو د پراخولو او د ځمکې د حاصلاتو د ښه کولو له لارې د غنمو په ځان بسیا کیدو ته چمتو شوې وه. د کرنیزو محصولاتو زیاتوالی او د کرنې عاید زیاتوالي با ندې تمرکز افغانستان به د خوړو ځان بسیایی ته نژدې کوي. سره له دې چې کورني تولیدات زیات شوی، خو د ځان بسیاینې کچه لوېدلې ده او یو نزولي حالت یې ښودلی اصلي لامل یې د وارداتو زیاتوالی دی. په ځانګړې توګه له دوهمې لسیزې له نیمايي څخه ورسته، چې دا وضعیت د افغانستان د خوړو خونديتوب ننگوی. د خوراكي خونديتوب ترلاسه کول د غنمو د تولید لپاره د ځمکې او اوبو د سرچینو په اغیزمنه کارونې پورې تړلي دي، مګر ډیری بزګرانو لاسرسی دغه زېرمو ته محدود ده. ډیری، افغان کروندګر ډیره لږه ځمکه لري، نو کروندګر به دغلودانو په برخه کې او یا هر ډول خوراكي توکو کې حتی په ښه کلونو کې هم په ځان بسیا ندي. افغانستان د خپلو کورني تولیداتو د زیاتولو په برخه کې د ظرفیت او منابعو د نشتوالي له امله په ځان بسیا نه شي. افغانستان چې له ډېرو بې وزلو هیوادونو دی او په نړۍ کې د بهرنیو اسعارو تر ټولو لږې زېرمې لري، نو ځکه په کورني تولیداتو او ځان بسیاینه ډېر ټینګار وشي او د کورني تولیداتو کچه باید لوړه شي. محدوده ځمکه او منابع اوس د اقلیم د بدلون سره مخ دي، چې په حاصلاتو اغیزه کوي. د اقلیم بدلون احتمال لري په پراخه کچه هغه خلک اغیزمن کړي چې په کرهني پورې تړلي دي او د افغانستان کورني تولیدات لاپسې نور هم کم کړي.

وړاندیز

د اقتصادي پرمختګ له نظره، طبیعي زېرمې (اوبه او خاوره) د افغانستان په ودې او پرمختګ په بهیر کې مهم او اساسي دنده لري او د خوړو خونديتوب لومړنې عامل ګڼل کېږي. افغانستان کې کره د پرمختللو هیوادون په شان، د ټولني د خوراكي خونديتوب لپاره، اړتیا شته چې له دودیز تولید مرحلې څخه صنعتي او سوداګریز تولید مرحلې ته لاړه شیاو نوې ټیکنالوژۍ کارونه زیاته شي، د لوړ حاصل لرونکو کرنیزو تخمونو د چمتو کولو او د خاورې او اوبو د مدیریت مېتودونو په کارولو سره په کرنیزو ځمکو کې د حاصلاتو زیاتوالی او په هر هکتار کې حاصلات ډېروي چې په پایله کې خوړو خونديتوب رامنځ ته کېږي. د ځمکې او اوبو د سرچینو د اغیزمنه کارونې او مدیریت له لارې کورني تولیدات زیات شي تر څو ځان بسیاینې ته ورسېږي. همدارنګه د حکومت په پیاوړتیا باید ټینګار وشي قوي پالیسی باید جوړې شي چې د تولید سکتور د پیاوړتیا ترڅنګ ننگونکې پدیدې او اقلیمي فکتورونو اغیزې لکه وچکالی، سیلابونه، د ځمکې تخریب، آفتونه او ناروغۍ مدیریت شي. جنګ، شخړې او ناامني باید پای ته ورسېږي او کاري فرصتونه باید وګړو ته برابر شي تر څو د خوړ خونديتوب ټینګښت و مومي.

بشري مرستې چې د نړيوالې ادارې او سازمانونه اوس مهال په افغانستان کې لگوي بايد د افغانستان مالي وزارت ته وسپارل شي تر څو مالي سرچينې د افغانستان د دولت له لارې هغو سکتوري اداراتو له لارې مصرف ته ورسېږي چې اقتصادي وده رامنځ ته کوي او د خوړو خودنډيتوب ډامن کړي.

1. FAO. The state of food insecurity in the world 2014. Strengthening the enabling environment for food security and nutrition. Food and Agriculture Organization. 2014; <http://www.fao.org/3/a-i4030e.pdf>
2. Poole, N., Sharma, R., Nemat, O. A., Trenchard, R., Scanlon, A., Davy, C., Ataei, N., Donovan, J., & Bentley, A. R. Sowing the wheat seeds of Afghanistan's future. *Plants, People, Planet*, 2022 ; 4(5), 423–431. <https://doi.org/10.1002/ppp3.10277>
3. WFP. Food assistance for assets: Building climate resilience and enhancing livelihoods opportunities in Badakhshan, Afghanistan. Rome, United Nations World Food Programme. 2020) ; <https://docs.wfp.org/api/documents/WFP-0000123234/>
4. Nkuzimana, T., Custodio, E., Thomas, A. C., Tefera, N., Perez Hoyos, A., & Kayitakire, F. Global analysis of food and nutrition security situation in food crisis hotspots; 2016 ; EUR 27879. <https://doi.org/10.2788/669159>
5. Hu Q and Han Z. Northward expansion of desert climate in Central Asia in recent decades. *Geophysical Research Letters*, 2022 ; 49, e2022GL098895. <https://doi.org/10.1029/2022GL098895>.
6. Ho CH, Lur HS, Yao MH, and et al. The impact on food security and future adaptation under climate variation: a case study of Taiwan's agriculture and fisheries. *Mitigation and Adaptation Strategies for Global Change*, 2017 ; 23(3), 311–347. doi:10.1007/s11027-017-9742-3.
7. FAO. FAO and the World Bank step up their response to the worsening food security. 2022 ; <https://www.fao.org/newsroom/detail/afghanistan-fao-and-the-world-bank-step-up-their-response-to-the-worsening-food-security/en>
8. Sayed N and Sadat SH. Climate Change Compounds Long standing Displacement in Afghanistan. 2022; *Reliefweb.int*.
9. OCHA. Asia and the Pacific: Weekly Regional Humanitarian Snapshot. 2022 ; <https://reliefweb.int/report/afghanistan/asia-and-pacific-weekly-regional-humanitarian-snapshot-3-9-may-2022>.
10. United Nations. Afghanistan: Nearly 20 million going hungry. UN News. 2022 ; <https://news.un.org/en/story/2022/05/1117812>
11. IPC. Afghanistan: Integrated Food Security Phase Classification Snapshot. 2022 ; March - November 2022. <https://www.ipcinfo.org/ipc-country-analysis/details-map/es/c/1155595/?iso3=AFG>.
12. US Department of Agriculture. *Definitions of food security*. USDA. 2019 ; <https://www.ers.usda.gov/topics/food-nutrition-assistance/food-security-in-the-us/definitions-of-food-security.aspx>
13. FAO. Tracking progress on food and agriculture-related SDG indicators. 2020 ; FAO, Rome.
14. UN. Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. 2015.
15. SDG Report, 2020. www.un.org/sustainabledevelopment/progressreport/2020
16. IFAD. The fisheries and aquaculture advantage. Fostering Food Security and Nutrition, Increasing Incomes and Empowerment. Rome. 2019
17. FAO. Soils Store and Filter Water - Improving Food Security and Our Resilience to Floods and Droughts. 2015 ; <http://www.fao.org/documents/card/en/c/ab8d051e-af46-430c-9fa1-616e1347cba6/>

18. World Bank,. Enabling the Business in Agriculture. 2019 ; Washington, DC.
19. Tahir, I. S. A., Mustafa, H. M., Idris, A. A. M., Elhashimi, A. M. A., Hassan, M. K., Fadul, E. M., Kurmut, A. M. A., Eltayeb, S. M., Meheesi, S., Hassan, A. O., Abdalla, O. S., & Assefa, S. Enhancing wheat production and food security in Sudan through scaling up improved technologies using innovation platforms. *International Journal of Agricultural Sustainability*, 2020 ; 18(4), 376–388. <https://doi.org/10.1080/14735903.2020.1787639>
20. MAIL. National wheat policy. Kabul, Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock (MAIL), Islamic Republic of Afghanistan. 2013 ; <http://extwprlegs1.fao.org/docs/pdf/afg189837.pdf>
21. Bolton, L. Agriculture in Afghanistan – Economic sustainability and sub-sector viability. K4D Helpdesk Report 574. Brighton, UK, Institute of Development Studies. 2019 https://assets.publishing.service.gov.uk/media/5d10b7f5e5274a0694afe5f5/574576Agriculture_in_Afghanistan.pdf
22. Clapp J. Food self-sufficiency: Making sense of it, and when it makes sense. *Food policy*.2017 ; 66: 88-96.
23. Shrestha RP. Land degradation in Afghanistan. *Asian Institute of Tech*. 2007 doi 10.13140/RG.2.2.19592.06400.
24. FAO Afghanistan: FAO and the World Bank step up their response to the worsening food security. 2021
25. Poole N, Echavez C and Rowland D. Are agriculture and nutrition policies and practice coherent? Stakeholder evidence from Afghanistan. *Food Security*. 2018 ; doi:10.1007/s12571-018-0851 y.
26. Enriquez JP. Food Self- Sufficiency: Opportunities and Challenges for the Current Food System. *Biomed J Sci & Tech Res*. 2020 ; 31(2)- BJSTR. MS.ID.005061.
27. FSIN. Global Report on Food Crises. Food Security Information Network Rome. Forman, R.T.T., Gordon, M., 1986. Landscape Ecology. 2019 ; Wiley, New York.
28. Naylor R L, Falcon W P. Food security in an era of economic volatility. *Population and development review*. 2010 ; 36(4): 693-723.
29. UNOCH 2022 Afghanistan Emergency Response Plan. 2022